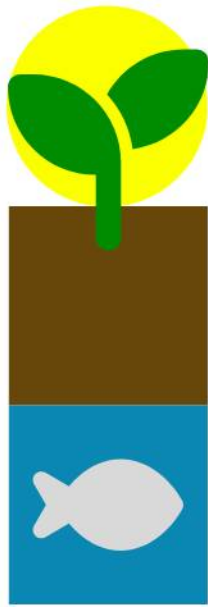

اصول کشاورزی از دیدگاه کتاب مقدس

BIBLICAL PRINCIPLES OF AGRICULTURE

از کار طاقت فرسا و کشاورزی که
خدای متعال آن را مقرر فرموده
است، نفرت نداشته باشید. (سیراح ۷:۱۵)

چگونه قیمت مواد غذایی را کاهش دهیم

پورنوگرافی و صحنه‌های شهوانی در فیلمها را ممنوع کنید زیرا این نوع سرگرمیها منجر به قحطی خواهد شد. (طوبی ۱۳:۴)
قحطی به طور تصاعدی قیمت غذا را افزایش خواهد داد. دوم پادشاهان ۲۵:۶)
خودارضایی نکنید زیرا شما را تنبل میکند. حکمت سلیمان ۱۴:۳، امثال ۳۰:۲۴-۳۴)
سیاست «کار نکن، غذا نخور» را در پیش بگیرید. دوم تسالونیکیان ۱۰:۳)

منابع طبیعی را به حداکثر برسانید. تمام زمینهای کنار رودخانه را برای کشاورزی اختصاص دهید. برای هر خانوار، به ویژه برای کسانی که از رودخانهها دور هستند، پمپ یا چاه آب بسازید. اشعیا ۲۰:۳۲)
آب باران را جمع کنید. (لاویان ۲۶: ۳-۵)
گاو نر پرورش دهید. امثال ۱۴:۴)

عظمت و ارزش کشاورزی را ترویج دهید. نامه آریستئاس ۵: ۹-۱۰، ۱۳)
شهروندان را تشویق کنید که غذای خود را پرورش دهند. امثال ۸:۶-۸، امثال ۲۷:۲۷-۲۷)
هر شهری باید بتواند غذای خود را تأمین کند. پیدایش ۴۸:۴۱)

پنجگانه

و خدا گفت: «زمین علف برویاند، علفی که دانه میآورد، و درخت میوه‌ای که میوه‌ای موافق جنس خود میدهد، که دانه‌اش در خود اوست، بر روی زمین.» و چنین شد. و زمین علف رویاند، و علفی که دانه‌اش در خود اوست، و درخت میوه‌ای که دانه‌اش در خود اوست، موافق جنس خود. و خدا دید که نیکوست. و خدا گفت: «اینک هر علف دانه‌داری را که بر روی تمام زمین است، و هر درختی را که میوه درخت دانه‌دار در آن است، به شما دادم. برای شما خوراک خواهد بود.» پیدایش ۱:۱-۱۱، ۲۹، ۱۲

و خدا گفت: «انسان را به صورت خود و شبیه خود بسازیم تا بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و چارپایان و بر تمام زمین و هر خزنده‌ای که بر زمین میخزد، حکومت کند.» پس خدا انسان را به صورت خود آفرید، او را به صورت خدا آفرید؛ ایشان را نر و ماده آفرید. و خدا ایشان را برکت داد و خدا به ایشان گفت: «بارور و کثیر شوید و زمین را پر کنید و در آن تسلط یابید. و بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و هر موجود زنده‌ای که بر زمین میخزد، حکومت کنید.» پیدایش ۱:۲۶-۲۸

و خداوند خدا هر درخت خوشنما و خوشخوراک را از زمین رویانید؛ درخت حیات را نیز در وسط باغ، و درخت شناخت نیک و بد را. پیدایش ۲:۹

و به آدم گفت: «چون سخن زوج‌ها را شنیدی و از درختی خوردی که به تو امر کرده گفتم از آن نخوری، پس به خاطر تو زمین ملعون شد؛ تمام روزهای عمرت با رنج از آن خواهی خورد؛ خار و خس نیز برایت خواهد رویاند؛ و سبزه‌های صحرا را خواهی خورد؛ و به عرق پیشانیات نان خواهی خورد تا زمانی که به خاک برگردی؛ زیرا از آن گرفته شدی؛ زیرا تو خاک هستی و به خاک باز خواهی گشت.» پیدایش ۳:۱۷-۱۹

بنابراین خداوند خدا او را از باغ عدن بیرون فرستاد تا زمینی را که از آن گرفته شده بود، کشت کند. پیدایش ۳:۲۳

سپس اسحاق در آن زمین زراعت کرد و در همان سال صد برابر محصول دریافت کرد. و خداوند او را برکت داد. پیدایش ۲۶:۱۲

پس اکنون فرعون مردی دانا و حکیم را برگزید و او را بر سرزمین مصر بگمارد. فرعون چنین کند و مأمورانی بر سرزمین بگمارد و در هفت سال فراوانی، یک پنجم سرزمین مصر را تصرف کند. و ایشان تمام آذوقه سالهای نیکویی را که می‌آیند، جمع‌آوری کنند و غله را زیر دست فرعون ذخیره کنند و خوراک را در شهرها نگه دارند. و آن خوراک برای زمین در برابر هفت سال قحطی که در سرزمین مصر خواهد بود، ذخیره شود تا زمین از قحطی نابود نشود. پیدایش ۴۱:۳۳-۳۶

و تمام آذوقه هفت سال را که در زمین مصر بود، جمع کرد و آذوقه را در شهرها ذخیره نمود؛ آذوقه مزارع اطراف هر شهر را در همان شهرها ذخیره کرد). پیدایش ۴۸:۴۱

و هفت سال قحطی فرا رسید، چنانکه یوسف گفته بود. و قحطی در همه سرزمینها بود، اما در تمام سرزمین مصر نان بود. و چون تمامی سرزمین مصر گرسنه شد، مردم برای نان نزد فرعون فریاد برآوردند. و فرعون به همه مصریان گفت: «نزد یوسف بروید و آنچه او به شما میگوید، بکنید.» پیدایش ۴۱:۵۴-۵۵

و یوسف پدر و برادرانش و تمام اهل خانه پدرش را به تعداد خانوادههایشان با نان پروراند. و در تمام زمین نان نبود، زیرا قحطی بسیار سخت بود، به طوری که زمین مصر و تمام زمین کنعان از قحطی بیحال شده بودند. و یوسف تمام پولی را که در زمین مصر و زمین کنعان یافت میشد، به جای غلهای که آنها خریده بودند، جمع کرد و یوسف پول را به خانه فرعون آورد. و چون پول در زمین مصر و زمین کنعان تمام شد، همه مصریان نزد یوسف آمدند و گفتند: «به ما نان بده، زیرا چرا باید در حضور تو بمیریم؟ زیرا پول تمام شده است.» و یوسف گفت: «گاوهایتان را بدهید. و اگر پول تمام شود، من به جای گاوهایتان به شما میدهم.» و گاوهای خود را نزد یوسف آوردند. و یوسف به جای اسبها و گلهای گاو و الاغها به آنها نان داد. و او آنها را به جای تمام گاوهایشان برای آن سال به نان سیر کرد. چون آن سال به پایان رسید، در سال دوم نزد او آمدند و به او گفتند: «از آقایم پنهان نمیکنیم که پول ما چگونه خرج میشود. آقایم نیز گلهای گاو ما را دارد. چیزی جز بدنهای و زمینهایمان در نظر آقایم باقی نمانده است. چرا باید در برابر چشمان تو بمیریم، هم ما و هم زمینهایمان؟ ما و زمینهایمان را به نان بخر، و ما و زمینهایمان بندگان فرعون خواهیم بود. و به ما بذر بده تا زنده بمانیم و نمیریم، و زمین ویران نشود.» و یوسف تمام زمین مصر را برای فرعون خرید. زیرا مصریان هر یک مزرعه خود را فروختند، زیرا قحطی بر آنها غلبه کرد. پس زمین از آن فرعون شد. و اما قوم، آنها را از یک سر مرزهای مصر تا سر دیگر آن به شهرها کوچ داد. پیدایش ۴۷:۱۲-۲۱

آنگاه یوسف به قوم گفت: «اینک، من امروز شما و زمین شما را برای فرعون خریدهام. اینک بذر برای شما هست و زمین را خواهید کاشت. و چون محصول برسد، یک پنجم آن را به فرعون خواهید داد و چهار سهم از آن خودتان خواهید بود، برای بذر مزرعه و برای خوراک شما و اهل خانهایتان و برای خوراک اطفالتان.» پیدایش ۴۷:۲۳-۲۴

و شش سال زمین خود را بکار و میوههایش را جمع کن. اما در سال هفتم آن را رها کن و بگذار آرام باشد تا فقرای قوم تو بخورند و آنچه از آنها باقی میماند، حیوانات صحرا بخورند. همچنین با تاکستان و زیتونستان خود رفتار کن. خروج ۲۳:۱۰-۱۱

و شما خداوند، خدای خود را عبادت خواهید کرد، و او نان و آب شما را برکت خواهد داد، و من بیماری را از میان شما دور خواهم کرد. خروج ۲۳:۲۵

و چون محصول زمین خود را درو میکنید، گوشههای مزرعه خود را تماماً درو نکنید و خوشههای درو شده را جمع نکنید. و تاکستان خود را خوشهچینی نکنید، و همه انگورهای تاکستان خود را جمع نکنید؛ آنها را برای فقیر و غریب بگذارید. من یهوه خدای شما هستم. لاویان ۱۹:۹-۱۰

فرائض مرا نگاه دارید. نگذارید دامهایتان با جنسهای مختلف جفتگیری کنند. در مزرعتان بذر مخلوط نکارید. لباسی که از کتان و پشم مخلوط شده باشد، بر تن شما نیاید. لاویان ۱۹:۱۹)

و چون به آن سرزمین داخل شوید و انواع درختان را برای خوراک کاشته باشید، میوه آن را مانند میوه نامختون بشمارید. سه سال برای شما مانند میوه نامختون خواهد بود و نباید از آن خورده شود. لاویان ۱۹:۲۳

و چون محصول زمین خود را درو کنید، گوشههای مزرعه خود را هنگام درو کاملاً پاک نکنید، و از محصول خود خوشهچینی نکنید. آنها را برای فقیر و غریب بگذارید. من یهوه خدای شما هستم. لاویان ۲۲:۲۳

شش سال مزرعه خود را بکار و شش سال تاکستان خود را هرس کن و میوه آن را جمع کن. اما در سال هفتم، سبت آرامی برای زمین خواهد بود، سبتی برای خداوند. نه مزرعه خود را بکار و نه تاکستان خود را هرس کن. لاویان ۲۵:۳-۴

سال پنجاهم برای شما یوبیل خواهد بود. در آن سال چیزی نکارید و آنچه خود روید درو نکنید و انگورهای تاک خود را که در آن است، بدون محصول بچینید. زیرا این یوبیل است و برای شما مقدس خواهد بود. محصول آن را از مزرعه بخورید. (لاویان ۲۵:۱۱-۱۲)

پس فرائض مرا به جا آورید و احکام مرا نگاه دارید و آنها را به جا آورید و در زمین در امنیت ساکن شوید. و زمین میوه خود را خواهد داد و شما سیر خواهید شد و در آن در امنیت ساکن خواهید شد. و اگر گوید: در سال هفتم چه بخوریم؟ اینک نه خواهیم کاشت و نه حاصل خود را جمع خواهیم کرد. آنگاه در سال ششم برکت خود را بر شما خواهیم فرمود و سه سال میوه خواهد داد. و سال هشتم خواهید کاشت و تا سال نهم از میوه کهنه خواهید خورد. تا زمانی که میوههایش برسد، از ذخیره کهنه خواهید خورد. (لاویان ۲۵:۱۸-۲۲)

اگر در فرائض من سلوک کنید و فرمانهای مرا نگاه دارید و آنها را به جا آورید، آنگاه باران را در موسم آن به شما خواهم داد و زمین محصول خود را خواهد داد و درختان صحرا میوه خود را خواهند داد و خرمن کوبی شما تا چیدن انگور و چیدن انگور تا کاشتن آن خواهد رسید و نان خود را به سیری خواهید خورد و در سرزمین خود با امنیت ساکن خواهید شد. (لاویان ۲۶:۳-۵)

و تمام ده یک زمین، چه از بذر زمین و چه از میوه درخت، از آن خداوند است و برای خداوند مقدس میباشد. (لاویان ۲۷:۳۰)

زیرا یهوه، خدایت، تو را به سرزمینی نیکو میآورد، سرزمینی پر از نهرهای آب، چشمهها و ژرفاهایی که از درهها و تپهها میجوشند؛ سرزمینی پر از گندم و جو و انگور و انجیر و انار؛ سرزمینی پر از زیتون روغنی و عسل؛ سرزمینی که در آن نان را بدون کمبود خواهی خورد و به هیچ چیز محتاج نخواهی شد؛ سرزمینی که سنگهایش آهن است و از تپههایش میتوانی مس استخراج کنی. چون خوردی و سیر شدی، آنگاه یهوه، خدایت، را به خاطر سرزمین نیکویی که به تو داده است، ستایش خواهی کرد. (تثنیه ۸:۷-۱۰)

و اگر به فرمانهایی که امروز به شما امر میکنم، با دقت گوش فرا دهید، یعنی یهوه خدای خود را دوست بدارید و او را با تمام دل و تمام جان خود عبادت کنید، آنگاه باران زمین شما، یعنی باران اول و باران آخر را در موسمش به شما خواهم داد تا غله و شراب و روغن خود را جمع کنید. و در مزارع شما برای دامهایتان علف خواهم فرستاد تا بخورید و سیر شوید. (تثنیه ۱۵:۱۳-۱۱)

تو باید از تمام محصول بذر خود که سال به سال از مزرعه به دست میآید، ده یک بدهی. (تثنیه ۱۴:۲۲)

تاکستان خود را با دانههای مختلف نکار، مبدا میوه دانههای که کاشتهای و میوه تاکستان نجس شود. (تثنیه ۲۲:۹)

چون خرمن خود را در مزرعات درو میکنی و بافهای را در مزرعه فراموش میکنی، برای برداشتن آن برنگرد. این بافه برای غریب و یتیم و بیوه باشد تا یهوه، خدایت، تو را در تمام کارهای دستت برکت دهد. (تثنیه ۲۴:۱۹)

و اگر به دقت به صدای یهوه خدای خود گوش فرا دهی و تمام فرمانهای او را که من امروز به تو فرمان میدهم، اطاعت کنی و به جا آوری، آنگاه یهوه خدای تو تو را بر همه قومهای زمین برتری خواهد داد. و اگر به صدای یهوه خدای خود گوش فرا دهی، همه این برکات به تو خواهد رسید و تو را فرا خواهد گرفت. در شهر مبارک خواهی بود و در صحرا مبارک خواهی بود. میوه تننت و میوه زمینت و میوه گاوانت و گلههای گوسفندان مبارک خواهد بود. سب و انبار تو مبارک خواهد بود. (تثنیه ۲۸:۱-۵)

و خداوند تو را در سرزمینی که خداوند برای پدرانت سوگند یاد کرد که به تو بدهد، از نعمتها، از میوه وجودت و از ثمره دامت و از محصول زمینت، سرشار خواهد ساخت. خداوند خزانه نیکوی خود، یعنی آسمان را برای تو خواهد گشود تا باران را در موسمش به زمین تو بباراند و همه کارهای دستت را برکت دهد. و به امتهای بسیار قرض خواهی داد و تو قرض نخواهی گرفت. (تثنیه ۱۱-۱۲: ۲۸)

تاریخچه

پس تو و پسرانت و بندگان، زمین را برای او کشت کنید و میوهها را بیاورید تا پسر آقایت غذا برای خوردن داشته باشد. اما مفیوشت، پسر آقایت، همیشه بر سر سفره من نان خواهد خورد. صیبا پانزده پسر و بیست خدمتکار داشت. دوم سموئیل ۱۰:۹

و قحطی بزرگی در سامره رخ داد و اینک آن را محاصره کردند، تا جایی که سر الاغی به هشتاد مثقال نقره و یک ربع قاب مدفوع کبوتر به پنج مثقال نقره فروخته میشد. دوم پادشاهان ۲۵:۶

علاوه بر این، او به مردمی که در اورشلیم ساکن بودند، دستور داد که سهم کاهنان و لاویان را بدهند تا در شریعت خداوند تشویق شوند. و به محض اینکه این فرمان منتشر شد، بنیاسرائیل نوبر غلات، شراب، روغن و عسل و تمام محصولات مزرعه را به وفور آوردند؛ و ده یک همه چیز را به وفور آوردند. و بنیاسرائیل و یهودا که در شهرهای یهودا ساکن بودند، ده یک گاو و گوسفند و ده یک چیزهای مقدسی را که برای یهوه خدای خود وقف شده بود، نیز آوردند و آنها را روی هم انباشته کردند. دوم تواریخ 31: 4-6

و تا نوبرهای زمین خود و نوبرهای همه میوههای همه درختان را سال به سال به خانه خداوند بیاوریم. و نیز نخستزادههای پسران و گاوان خود را، چنانکه در شریعت نوشته شده است، و نخستزادههای گلهها و رمههای خود را، تا به خانه خدای خود، نزد کاهنانی که در خانه خدای ما خدمت میکنند، بیاوریم. و تا نوبرهای خمیر خود و هدایای خود و میوه انواع درختان، شراب و روغن را نزد کاهنان، به حجرهای خانه خدای خود بیاوریم. و ده یک زمین خود را به لاویان بدهیم، تا همان لاویان در همه شهرهای کشت و زرع ما ده یک داشته باشند. و کاهن پسر هارون هنگام جمعآوری ده یک توسط لاویان، با لاویان خواهد بود. و لاویان ده یک ده را به خانه خدای ما، به حجرها، به خزانه بیاورند. زیرا بنیاسرائیل و بنیلاوی هدایای غله، شراب تازه و روغن را به حجرها خواهند آورد، جایی که ظروف قدس و کاهنانی که خدمت میکنند و دربانان و سرایندگان هستند، و ما خانه خدای خود را ترک نخواهیم کرد. نحما 10: 35-39

شعر

من خدا را میجستم و کار خود را به خدا میسپردم، خدایی که کارهای عظیم و بیکران انجام میدهد؛ شگفتیهای بیشمار؛ آنکه باران بر زمین میباراند و آب بر مزارع جاری میسازد. ایوب ۸: ۵-۱۰

او را بر کارهای دست خود مسلط گردانیدی؛ همه چیز را زیر پای او نهادی: همه گوسفندان و گاو، آری، و حیوانات صحرا؛ پرندگان آسمان و ماهیان دریا، و هر آنچه از راه دریاها میگذرد. ای یهوه، پروردگار ما، نام تو در تمامی زمین چه باشکوه است! مزمور ۸: ۶-۹

او علف را برای دامها و علف را برای خدمت انسان میرویند تا از زمین غذا بیرون آورد؛ و شرابی که دل انسان را شادمان میکند، و روغنی که چهرهاش را روشن میسازد، و نانی که دل انسان را تقویت میکند. مزمور ۱۰۴: ۱۴-۱۵

او بیابان را به آب روان و زمین خشک را به چشمهای آب تبدیل میکند. و گرسنگان را در آنجا ساکن میسازد تا شهری برای سکونت آماده کنند. و مزارع را بکارد و تاکستانها غرس کند تا میوههای فراوان به بار آورند. او همچنین آنها را برکت میدهد تا بسیار زیاد شوند و نمیگذارد گلههایشان کم شود. مزمور ۱۰۷: ۳۵-۳۸

ای تنبل، نزد مورچه برو؛ در راههای او تأمل کن و خردمند باش: مورچههای که نه راهنما دارد، نه ناظر و نه حاکم، در تابستان خوراک خود را فراهم میکند و در فصل حصاد آذوقه خود را جمعآوری میکند. امثال ۶: ۶-۸

کسی که در تابستان جمع میکند پسر عاقلی است، اما کسی که در فصل برداشت محصول میخوابد پسری است که باعث شرمساری میشود. امثال ۱۰: ۵

کسی که زمین خود را کشت میکند از نان سیر خواهد شد، اما کسی که از اباطیل پیروی میکند، نادان است). امثال ۱۱:۱۲)

فقرا در کشتزار خود غذای فراوان دارند، اما هستند کسانی که به سبب بیخردی هلاک میشوند). امثال ۲۳:۱۳)

جایی که گاو نباشد، آخور پاک است: اما از قوت گاو، محصول بسیار است. امثال ۴:۱۴)

شخص تنبل به دلیل سرما زمین را شخم نمیزند، بنابراین در هنگام برداشت محصول گدایی میکند و چیزی نمییابد. امثال ۴:۲۰)

از کنار مزرعه‌ی تنبلان و تاکستان مرد نادان گذشتم. و اینک، همه جا پر از خار بود و گزنه‌ها روی آن را پوشانده بودند و دیوار سنگیاش فرو ریخته بود. آنگاه آن را دیدم و خوب در آن تأمل کردم. بر آن نگریستم و پند گرفتم. اندکی خواب، اندکی چرت، اندکی دست بر دست گذاشتن برای خوابیدن. پس فقر تو مانند مسافری بر تو خواهد آمد و نیازمندی تو مانند مردی مسلح. امثال ۲۴:۳۰-۳۴)

در احوال گله‌های کوشا باش و به گله‌های خوب نگاه کن. زیرا ثروت ابدی نیست و آیا تاج و تخت تا نسلی پایدار میماند؟ یونجه ظاهر میشود و علفهای تازه خود را نشان میدهند و سبزیهای کوهها جمع‌آوری میشوند. برهها برای لباس تو هستند و بزها قیمت مزرعه هستند. و شیر بزها برای خوراک خود، خوراک خانواده‌ها و معاش کنیزانت کافی خواهد بود. امثال ۲۷:۲۳-۲۷)

کسی که زمین خود را کشت کند، نان فراوان خواهد داشت، اما کسی که از دنبال افراد بیهوده می‌رود، فقر دام‌گیرش خواهد شد. (امثال ۱۹:۲۸)

او مزرعه‌های را در نظر می‌گیرد و آن را می‌خرد و با حاصل دست خود تاکستانی غرس میکند. امثال ۱۶:۳۱)

علاوه بر این، سود زمین برای همه است: خود پادشاه نیز از مزرعه خدمت می‌گیرد. جامعه ۹:۵)

تمام زحمات انسان برای دهانش است، اما اشتهايش سیر نمیشود. جامعه ۷:۶)

آنکه به باد نگاه میکند، نخواهد کاشت و آنکه به ابرها نظر میکند، نخواهد دروید. بامدادان بذر خود را بکار و شامگاهان دست خود را باز مدار، زیرا نمیدانی کدام یک کامیاب خواهد شد، این یا آن، یا اینکه هر دو به یک اندازه نیکو خواهند بود. جامعه ۴:۱۱)

پیامبران

و گوشه‌ای سخنی را از پشت سرت خواهند شنید که میگوید: «این راه است، در آن گام بردارید، هنگامی که به راست می‌چرخید و هنگامی که به چپ می‌چرخید». همچنین پوشش بتهای نقره‌ای تراشیده و زینت بتهای طلای ریخته‌شده خود را نجس خواهید کرد. آنها را مانند پارچه‌ای که در دوران قاعدگی میپوشد، دور خواهید انداخت و به آن خواهید گفت: «از اینجا برو». آنگاه باران بذر تو را خواهد داد تا زمین را با آن بکاری؛ و نان از محصول زمین، و آن پر بار و فراوان خواهد بود. در آن روز، دامهای تو در مراتع وسیع خواهند چرید. گاوها و الاغهای جوان که زمین را شخم می‌زنند، علوفه پاک را که با بیل و بادبزن پاک شده است، خواهند خورد. اشعیا ۲۱-۲۴: 30)

خوشا به حال شما که در کنار همه آنها می‌کارید و پای گاو و الاغ را به آنجا می‌فرستید. اشعیا ۲۰:۳۲)

و زمین خشک به برکه و زمین تشنه به چشمه‌های آب تبدیل خواهد شد. در مسکن ازدهایان، جایی که هر یک می‌خوابند، علف بانی و نی خواهد بود). اشعیا ۷:۳۵)

چرا پول را برای چیزی که نان نیست و زحمت خود را برای چیزی که سیر نمیکند صرف میکنید؟ به من گوش فرا دهید و از چیزهای خوب بخورید و بگذارید روح شما از فربهی لذت ببرد. اشعیا ۵۵:۲

زیرا چنانکه باران و برف از آسمان میبارد و به آنجا برنمیگردد، بلکه زمین را سیراب میکند و آن را بارور و شکوفا میسازد تا به کشاورز بذر و به خورنده نان دهد، همچنان کلام من که از دهانم صادر میشود خواهد بود. بیثمر نزد من برنخواهد گشت، بلکه آنچه را که میخواهم به انجام خواهد رساند و در کاری که آن را برایش فرستادهام، کامیاب خواهد شد. اشعیا ۵۵:۱۰-۱۱

زیرا خداوند به مردان یهودا و اورشلیم چنین میگوید: «زمینهای بایر خود را شخم بزنید و در میان خارها نکارید» (ارمیا ۴:۳)

کلام خداوند بار دیگر بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان، هنگامی که زمین با خیانت بزرگ به من گناه ورزد، آنگاه دست خود را بر آن دراز خواهم کرد و عصای نانش را خواهم شکست و قحطی بر آن خواهم فرستاد و انسان و حیوان را از آن منقطع خواهم ساخت.» حزقیال ۱۴:۱۲-۱۳

در خاک نیکو، کنار آبهای فراوان کاشته شد تا شاخههایش روید و میوه دهد و تاکی نیکو گردد. حزقیال ۱۷:۸)

و در سرزمینی که به پدرانان دادم ساکن خواهید شد و قوم من خواهید بود و من خدای شما خواهم بود. و شما را از همه پلیدیهایتان نجات خواهم داد و غله را خواهم کاشت و آن را افزایش خواهم داد و دیگر قحطی بر شما نخواهم آورد. و میوه درختان و محصول مزرعه را فراوان خواهم کرد تا دیگر در میان امتهای مورد سرزنش قحطی قرار نگیرید. آنگاه راههای بد و اعمال ناپسند خود را به یاد خواهید آورد و به خاطر گناهان و کراهتهایتان، خود را در نظر خود مکروه خواهید داشت. حزقیال ۳۶:۲۸-۳۱

برای خود به عدالت بکارید، به رحمت درو کنید؛ زمین بایر خود را شخم بزنید، زیرا وقت آن است که خداوند را بجوید تا بیاید و عدالت را بر شما بباراند. هوشع ۱۰:۱۲

و من نیز در تمام شهرهای شما به شما پاکیزگی دندان و در تمام مکانهای شما کمبود نان دادهام، اما خداوند میگوید: به سوی من بازگشت نکردید. و همچنین باران را از شما دریغ کردم، هنگامی که هنوز سه ماه به برداشت محصول مانده بود. و بر یک شهر باران فرستادم و بر شهر دیگر نباراندم. بر یک قطعه باران بارید و قطعهای که بر آن باران بارید پژمرده نشد. پس دو یا سه شهر برای نوشیدن آب به یک شهر پناه بردند، اما سیر نشدند. با این حال، خداوند میگوید: به سوی من بازگشت نکردید. من شما را با بادزدگی و کپک زدم: هنگامی که باغها و تاکستانها و درختان انجیر و زیتون شما زیاد شدند، کرم خرما آنها را خورد. با این حال، خداوند میگوید: به سوی من بازگشت نکردید. من وبا را به شیوه مصر در میان شما فرستادم. جوانان شما را با شمشیر کشتم و اسبهای شما را گرفتم. و بوی بد اردوگاههایتان را به مشامتان رساندم، اما خداوند میگوید که به سوی من بازگشت نکردید. عاموس ۴:۶-۱۰

اگرچه درخت انجیر شکوفه ندهد و میوه در تاکستان نباشد؛ حاصل زیتون از بین برود و مزارع گوشت ندهند؛ گله از آغل بریده شود و رمهای در طولیها نباشد؛ اما من در خداوند شادمان خواهم بود و در خدای نجات خود شادی خواهم کرد. حزقیال ۱۷:۳-۱۸

آیا وقت آن رسیده است که شما، ای شما، در خانههای مسقف خود ساکن شوید و این خانه ویران بماند؟ پس اکنون خداوند لشکرها چنین میگوید: به راههای خود بیندیشید. بسیار کاشتهاید و کم آوردهاید؛ میخورید، اما سیراب نمیشوید؛ مینوشید، اما سیراب نمیشوید؛ میپوشید، اما گرم نمیشود؛ و آنکه مزد میگیرد، مزدی نمیگیرد تا آن را در کیسههای سوراخدار بگذارد. خداوند لشکرها چنین میگوید: به راههای خود بیندیشید. حزقیال ۴:۷-۷

زیرا بذر فراوان خواهد بود؛ تاک میوه خود را خواهد داد و زمین محصول خود را خواهد داد و آسمان شبنم خود را خواهد بارید؛ و من بازماندگان این قوم را مالک همه این چیزها خواهم ساخت. زکریا ۸:۱۲

تمام ده یکها را به انبار من بیاورید تا در خانه من خوراک باشد، و اکنون مرا به این طریق امتحان کنید، خداوند لشکرها میگوید، اگر پنجره‌های آسمان را برای شما نگشایم و چنان برکتی بر شما نریزم که جای کافی برای دریافت آن نباشد. و من خورنده را به خاطر شما توبیخ خواهم کرد و او میوه‌های زمین شما را خراب خواهد کرد. و تاک شما میوه خود را قبل از وقت در مزرعه نخواهد ریخت، خداوند لشکرها میگوید. و همه ملتها شما را خوشحال خواهند خواند، زیرا شما سرزمینی دلدپذیر خواهید بود، خداوند لشکرها میگوید. ملاکی ۱۰-۱۲: ۳

انجیلا

سپس به شاگردانش گفت: «در واقع محصول فراوان است، اما کارگر کم است. پس از صاحب محصول دعا کنید تا کارگرانی برای برداشت محصول خود بفرستد.» متی ۹: ۳۷-۳۸

و او چیزهای زیادی را با مثلاً برای ایشان بیان کرد و گفت: «اینک، برزگری برای کاشتن بیرون رفت. و چون بذر پاشید، برخی از دانه‌ها در کنار راه افتادند و پرندگان آمدند و آنها را خوردند. برخی بر روی سنگلاخ افتادند، جایی که خاک زیادی نداشتند. و چون زمین عمق نداشت، فوراً سبز شدند. و چون خورشید طلوع کرد، سوختند. و چون ریشه نداشتند، خشک شدند. و برخی در میان خارها افتادند. و خارها رشد کرده، آنها را خفه کردند. اما برخی دیگر در زمین خوب افتادند و ثمر آوردند، برخی صد برابر، برخی شصت برابر، برخی سی برابر. هر که گوش شنوا دارد، بشنود.» متی ۱۳: ۹-۳

مثل دیگری برای ایشان آورده، گفت: «پادشاهی آسمان مانند دانه خردلی است که شخصی آن را گرفته و در مزرعه خود کاشت. این دانه از همه دانه‌ها کوچکتر است، اما وقتی رشد میکند، از همه گیاهان بزرگتر میشود و به درختی تبدیل میشود، به طوری که پرندگان هوا می‌آیند و در شاخه‌های آن لانه میکنند.» متی ۱۳: ۳۱-۳۲

از این رو به ایشان گفت: «براستی محصول فراوان است، اما کارگر کم. پس از صاحب محصول بخواهید که کارگرانی برای برداشت محصول خود بفرستد.» لوقا ۱۰: ۲

او همچنین این مثل را آورد: مردی درخت انجیری در تاکستان خود کاشته بود. و آمد و از آن میوه خواست و چیزی نیافت. سپس به باغبان تاکستان خود گفت: «اینک، این سه سال است که من می‌آیم و از این درخت انجیر میوه می‌جویم و چیزی نمی‌بینم. آن را ببر؛ چرا زمین را آلوده میکنی؟» در پاسخ به او گفت: «خداوند، امسال نیز آن را بگذار تا اطرافش را بکنم و کود بدهم. اگر میوه داد، چه بهتر؛ و اگر نه، پس از آن آن را ببر.» لوقا ۱۳: ۶-۹

آیا نمی‌گویید که چهار ماه دیگر مانده و آنگاه فصل درو فرا میرسد؟ اینک به شما می‌گویم، چشمان خود را بالا بگیرید و به مزارع نگاه کنید، زیرا که اکنون برای درو سفید شده‌اند. و دروگر مزد خود را می‌گیرد و میوه را برای حیات جاودانی جمع‌آوری میکند، تا هم کارنده و هم دروگر با هم شاد شوند؟ یوحنا ۴: ۳۵-۳۶

آمین، آمین، به شما می‌گویم، اگر دانه گندم به زمین نیفتد و نمیرد، تنها میماند. اما اگر بمیرد، میوه بسیار می‌آورد. یوحنا ۱۲: ۲۴

همین که به خشکی رسیدند، آتشی از زغال دیدند و ماهی بر آن گذاشته شده بود و نان. عیسی به ایشان گفت: از ماهیهایی که اکنون گرفته‌اید، بیاورید. یوحنا ۲۱: ۹-۱۰

با این حال، او خود را بیشه‌دات نگذاشت، زیرا نیکویی میکرد و از آسمان باران و فصول پر بار به ما عطا میکرد و دل‌های ما را از خوراک و شادی پر می‌ساخت. اعمال رسولان ۱۴: ۱۷

رساله‌ها

اما این را می‌گویم، کسی که با بخل بکارد، با بخل نیز درو خواهد کرد و کسی که با کثرت بکارد، با کثرت نیز درو خواهد کرد. دوم قرنتیان ۹: ۶

و خدا قادر است هر نعمتی را برای شما به فراوانی عطا فرماید تا شما همواره در همه چیز کفایت کامل داشته باشید و برای هر کار نیک، افزونی یابید). چنانکه نوشته شده است: او پراکنده کرده است؛ او به فقرا بخشیده است؛ عدالت او تا ابد پایدار است. پس آنکه برای بزرگ بذر میفرستد، هم نان را برای خوراک شما فراهم میکند و هم بذر کاشته شده شما را تکثیر میکند و ثمرات عدالت شما را افزون میسازد. (در هر چیز غنی شده و از هر سخاوتی برخوردار خواهید بود، که این امر به وسیله ما باعث شکرگزاری خدا میشود. دوم قرنطیان ۸:۹-۱۱)

و از نیکوکاری خسته نشویم، زیرا در موسم آن درو خواهیم کرد اگر ملول نشویم. غلاطیان ۶:۹

زیرا حتی هنگامی که نزد شما بودیم، این را به شما امر کردیم که اگر کسی نخواهد کار کند، غذا هم نخورد. دوم تسالونیکیان ۳:۱۰

آخرالزمان

زیرا چنانکه کشاورز بذر فراوان در زمین میپاشد و درختان بسیار میکارد، اما آنچه در فصل خود خوب کاشته میشود، رشد نمیکند و آنچه کاشته میشود ریشه نمیزند. همچنین است حال آنان که در جهان کاشته میشوند؛ همه نجات نخواهند یافت. (دوم اسدرا ۸:۴۱)

چنانکه بذر کشاورز اگر به موقع رشد نکند و باران تو را دریافت نکند، یا اگر باران بیش از حد ببارد و آن را فاسد کند، هلاک میشود، به همین ترتیب انسانی که به دست تو آفریده شده و صورت تو نامیده میشود نیز هلاک میشود، زیرا تو مانند کسی هستی که به خاطر او همه چیز را آفریده‌ای و او را به بذر کشاورز تشبیه کرده‌ای). دوم اسدرا ۸:۴۳-۴۴)

و او به من پاسخ داد و گفت: «همانطور که مزرعه است، بذر نیز همینطور است؛ همانطور که گله‌ها هستند، رنگها نیز همینطور هستند؛ همانطور که کارگر است، کار نیز همینطور است؛ و همانطور که خود کشاورز است، کشاورزی او نیز همینطور است؛ زیرا زمان جهان بود.» دوم اسدرا ۹:۱۷)

...زیرا در غرور، هلاکت و دردمر فراعون است، و در هرزگی، زوال و نیاز فراعون؛ زیرا هرزگی مادر قحطی است. طوبیت ۴:۱۳

پس مرد جوان همانطور که فرشته به او دستور داده بود عمل کرد و وقتی ماهی را کباب کردند، آن را خوردند. سپس هر دو به راه خود ادامه دادند تا به اکباتان نزدیک شدند). توبیت ۶:۵)

و خوشا به حال خواجهای که با دستان خود هیچ گناهی نکرده و هیچ کار زشتی علیه خدا انجام نداده است، زیرا به او موهبت ویژه ایمان و میراثی در معبد خداوند که برای ذهنش بیشتر قابل قبول است، داده خواهد شد. حکمت سلیمان ۳:۱۴

از کار طاقتفرسا و کشاورزی که خدای متعال آن را مقرر فرموده است، نفرت نداشته باشید). سیراح ۷:۱۵)

هر که زمین خود را کشت کند، بر انبوه خود خواهد افزود؛ و هر که بزرگان را خشنود سازد، از گناه خود بخشیده خواهد شد. (سیراح 28:20)

وقتی در تمام مزرعه محصولی پربار به دست آوردی، با بذر خودت آن را بکار و به خوبی بذرها را اعتماد کن. (سیراح 20:26)

آنگاه در آرامش به کشت و زرع زمین خود پرداختند و زمین محصول خود را داد و درختان صحرا میوه خود را آوردند. اول مکابیان ۱۴:۸)

کتابهای فراموششدهی عدن

بنابراین، مردم موظفند خود را وقف کشاورزی و کشت خاک کنند تا از این طریق بتوانند محصولات فراوانی داشته باشند. به این ترتیب، کشت از هر نوع انجام میشود و محصول فراوانی در سراسر سرزمین مذکور برداشت میشود. نامه آریستئاس ۵: ۹-۱۰

مردم روستا با مهاجرت از مناطق روستایی و سکونت در شهر، کشاورزی را بدنام کردند: و بنابراین برای جلوگیری از سکونت آنها در شهر، پادشاه دستور داد که آنها نباید بیش از بیست روز در شهر بمانند. نامه آریستئاس ۵: ۱۳

بنابراین، فرزندانم، به زیبایی زنان توجه نکنید و به امور آنها فکر نکنید؛ بلکه با خلوص نیت و در ترس از خداوند رفتار کنید و در کارهای نیک و تحصیل و پرورش گله‌هایتان کوشا باشید تا خداوند همسری را که میخواهد به شما عطا کند، تا مانند من رنج نکشید. عهد روین ۱: ۲

کمر خود را به کشاورزی خم کنید و در انواع کارهای کشاورزی زحمت بکشید و هدایایی را با شکرگزاری به خداوند تقدیم کنید. زیرا خداوند شما را با نوبرهای زمین برکت خواهد داد، همانطور که همه مقدسین را از هابیل تا به امروز برکت داده است. زیرا هیچ سهمی جز از فربهی زمین که میوه‌هایش با زحمت پرورش مییابند، به شما داده نشده است. زیرا پدر ما یعقوب مرا با برکات زمین و نوبرها برکت داد. عهد یساکار ۱: ۳۹-۴۲

من اولین کسی بودم که قایقی برای حرکت در دریا ساختم، زیرا خداوند به من فهم و حکمت در آن عطا فرمود. و سکان را در پشت آن انداختم و بادبانی را بر روی یک تکه چوب عمودی دیگر در میان آن کشیدم. و در امتداد ساحل حرکت کردم و برای خانه پدرم ماهی گرفتم تا اینکه به مصر رسیدیم. و از روی شفقت، صید خود را با هر غریبه‌ای تقسیم کردم. و اگر مردی غریبه یا بیمار یا پیر بود، ماهی را میبختم و آن را خوب میپوشاندم و به همه مردم، به اندازه نیازشان میدادم، با آنها درد دل میکردم و دلسوزی میکردم. از این رو، خداوند نیز هنگام گرفتن ماهی، مرا با فراوانی ماهی سیر کرد. زیرا کسی که با همسایه خود شریک میشود، چندین برابر بیشتر از خداوند دریافت میکند. به مدت پنج سال ماهی گرفتم و به هر کسی که میدیدم از آن دادم و برای تمام خانه پدرم کافی بود. و در تابستان ماهی میگرفتم و در زمستان با برادرانم گوسفندان را نگه میداشتم. عهد زیولون ۱۳-۶: ۲